

ΠΟΥΛΙΑ

(Η ΔΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΟΡΦΑΝΗ)

Του κ. ΓΕΡ. ΜΑΚΡΥΔΗΜΑ

37ον

Και πριν δ' Αλμπέρτ τελειώσει την απάντησή, η Κυρία Καλατζή είχε κάνει άλλη ερώτηση στον Αντώνη.

—Τι κάνει η Μαμά σου; Καιρό έχει και αυτή με μάζες έπισκεπτεται. Έλπιζω να την ιδώ στη δεξίωση της Κυρίας Μ... ή δε θα πάει;

—Ξέρω κι' εγώ; Άκουα χθες να τ' έχει βάλει με τη μοδίστρα της πως δεν της είχε πετυχημένο το φόρεμα.

Η Κυρία πέρασε τους δυο έπισκεπτες σε εύρυχωρη και ώρασιοντομένη οάλα. Έκει, αφού κάθισε για λίγο μαζί τους πετώντας πότε στον ένα πότε στον άλλον ερωτήσεις συκόυηκε.

—Εμένα θα μου επιτρέψετε—είπε—ας στέλνω θυμω άμέσως τη Λελέ.

—Πάντα πολυάσχολη θεία μου—είπε ο Αντώνης, ενώ εκείνη έβγαλε—Δε μπορούμε να σας χαρομε για πολλή ώρα.

Η θεία γύρισε το κεφάλι και του χιονόγλασε κολακεμένη. Μά αν ξαναγύριζε θα έβλεπε τον άνεψιό της έχει βγάλει μια πιναμυτή γλίσσα του έξω. Και σαν έφυγε, ο Λάμπης έσκασε τα γέλια.

—Δεν υποφέρεται. Με το ζόρι κρατήθηκε να μη γελάσει... Άλλά πολύ καλώς πρέπει κυρία:

—Πολύ καλώς πρέπει καρακάξια—τόν σκότισε ο Αντώνης.

—Βρέ άφροσύνη... Τη θεία σου λές έτσι;

—Και τι θα είπ' η θεία, σαν λέω την αλήθεια; Μήπως σε σένα δεν τήν λέω; Έβουδεν ελαιο έξοδερρό μου; Μόνο που σε σένα τα λέω φανερά...

—Άλλά και σε τούτη φανερά τα λέω, έπειδή δεν τα καταλαβαίνεις;

Τα άστειλα του Αντώνη κόπηκαν από τρεχάτο κατέδαμα στην έσώακα και σύγκαιρα φανερώθηκε στη σάλα ύμορφη δεκαοχτάχρονη κοπέλλα.

Ο Αντώνης έσκασε άμέσως τις συστάσεις.

—Λελέ, σου γνωρίζω το νεοφερμένο έξοδερρό μου Λάμπη Νικολόπουλο.

—Χαίρω—έσκασε η Λελέ κι' έδωσε στο Λάμπη άτωνα το μικρό και παχουλό της χέρι—Έχετε έρθει από την έπαρχια;

—Ναι... από το Βαρθολομίδ...—άπάντησε ο Λάμπης.

—Αί! από το Βαρθολομίδ. Μου έλεγε κάποτε Αντώνης. Έκει που είναι το ποτάμι με τις λυγαριές και τη βάρκα;

—Βλέπω έχεις καλό θυμητικό, έξοδερρό μου. Έγώ αν πήγα εκεί πέρα, σαν ύνερω μόνο τα θυμάμαι.

—Τό ύμωφο ποτέ κανείς δεν τό ξεχνάει και άς τό έχει μέσα του μονάχα από περιγραφή.

Η Λελέ μιλούσε άργά, γλυκά και άπαλά και ή φωνή της έμοιαζε με χάδι. Τα χαρκτηριστικά του προσώπου της έμεναν άπειρα στην κου όέντα.

Και μόνο τ' άκτινωτά ματόκλαδά της σά θελούσενά βλέφαρα, παιχιδίζαν με έβε-

νόχρως τις χάντρες των ματιών.

Τό άνάστημά της μέτρο. Τό σόμα της μεσομένο από τα τώρα. Τα μιλιά της σγουρά, κακάμυρα, κατέβαιναν κυματιστά στους ώμους και στον τράχηλο. Τό πρόσωπό της καθαρμελάχρονο με έλαφρό κοκκινάδι στή παχουλά της μάγουλα. Και τό στόμα της μικρό, με χείλη σαρκιστά που τό έπάνω σαν κοντάσερο τό έκανε να μοιάζει με άκασμο ροζίδιο.

Ο Λάμπης πάλευε με μια δειλία μέσα του μπρός στην κοπέλλα 'κείνη, που τήν πήρε από τη πρώτη έντύπωσή για ντελικάτο κομψότέχνημα, που ούτε ή φαντασία του δεν τολμούσε να τό άγγίξει.

Η Λελέ περιποιήθηκε τους έπισκεπτες. Έφερε γλυκά και πρόσφερε. Ο Αντώνης, ριχνοντάς το σ' άστείο γόμισε τό στόμα του. Ο Λάμπης πήρε μόνον ένα. Η Λελέ τον πρότρεψε να πάρη και άλλα. Έκείνος δεν τό έκανε από ντροπή.

Ο Αντώνης ξανάπλωσε τό χέρι και ξαναγύρισε τό στόμα του. Η Λελέ έσκασε τό ύδιο. Ο Λάμπης έλέποντάς τους μετάνοιωσε για τήν πρώτη του ντροπή, ως τόσο έπέμεινε και δεν ξαναπήρε.

—Γότερα ο Αντώνης είπτε:—Σε παρακαλούμε Λελέ, έγώ και ο Λάμπης να μάζε τραχούδες κάτι. Ξέρεις έξοδερρό ή Λελέ έχει μια θυμιάσιμα φωνή και τέχνη μεγάλη.

—Σε παρακαλώ και γώ Αντώνη να άφισης τις κολακείες—έσκασε η Λελέ με έλαφροκοκκινισμα. Έξ άλλου πως έρείς ότι ή έπιθυμία ή δική σου ταίριζε; και στην έρεξ; του κυρίου Λάμπη;

(Συνεχίζεται)

ΣΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Γ' άφιέρωμα της

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ρήμας, 1821, Πολίτης, Δραχύνος, Νιρβάνος, Ούρανης, Άγιος Όρες, Έπανηνα, Θεόκριτος, Ίωνας, Καίτης, Κάβος, Άνοιξη, κ.λ.

Εκαστον με δρ. 2

ΣΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ-ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

Πατρινα ήμερονύκτια.

Στά πεταχτά

ΠΑΡΑ ΤΑ ΕΜΠΟΜΠΟΥΝΗΤΑ, ΑΝΕΒΛΗΘΗ. ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΣ, Η ΒΡΟΧΗ.

—Ο καυρός έστρωσε πάλιν, έκτός άποπούτου σοκά.

—Σήμερα, κατά παλαιότατον έθιμον, άρχίζουν τα μπάνια εις τήν θάλασσαν.

—Εν τούτοις πάμπολλοι προηγήσαν εν προκειμένω θέσμενοι να κάμνουν «βουτιές» από τό το ύψους του έμιατοφράσου.

—Ο Πατριάρχης Σύνδεσμος, ο «Άγιος Στέφανος» έορτάζει σήμερι τήν έπείραν πανηγύριον του Ασφαλούς, πολλοί σύμπολται, έκτός των μελών του Συνδέσμου, θα έκδράμουν σήμερον εις τήν μαγευτικήν τοποθεσίαν, όπου ο ομίανος ναός.

—Ελάθονεν έπισταλόν άναγνώστου μας, όστις, μεταξυ άλλων άναφέρει:

—«Όπισθεν τό καφενέιο Τηγανιά υπήρχεν ή όδός 'Εντά τή μετονομασθείσα ή ή εις όδον Κλεισοφράς.

—Πρέπει να δοθή βραβείον εις τόν σκόνη τήν έμπνευσιν γιά τήν μετονομασίαν τής γιάτ' πράγματι ή όδός είναι εκλεισοφράς.

—Παρά τα διαβημάτά μας πρός τόν κ. Δήμαρχον και τήν Μηχανικήν ύπηρεσίαν δεν έπαύσαμε να έχωμεν άνάγκην έλικόπτερου γιά να έπικοινωνήωμεν με τήν όδον Λόκαλον που άπέχει 10—12 μέτρα.

—Όι περίοιοι είμεθα ύποχρεωμένοι να κάμνωμεν τόν γύρον τό τό κόμηλο μέχρις ότου δώ ή κάποιος λύσει, που δεν φαίνεται πιθανή, άπό συστήματα κώδ άναγνώσεως.

—Τό άπό τήν όδον έπεί:—Σε παρακαλούμε Λελέ, έγώ και ο Λάμπης να μάζε τραχούδες κάτι. Ξέρεις έξοδερρό ή Λελέ έχει μια θυμιάσιμα φωνή και τέχνη μεγάλη.

—Σε παρακαλώ και γώ Αντώνη να άφισης τις κολακείες—έσκασε η Λελέ με έλαφροκοκκινισμα. Έξ άλλου πως έρείς ότι ή έπιθυμία ή δική σου ταίριζε; και στην έρεξ; του κυρίου Λάμπη;

(Συνεχίζεται)

ΣΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Γ' άφιέρωμα της

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ρήμας, 1821, Πολίτης, Δραχύνος, Νιρβάνος, Ούρανης, Άγιος Όρες, Έπανηνα, Θεόκριτος, Ίωνας, Καίτης, Κάβος, Άνοιξη, κ.λ.

Εκαστον με δρ. 2

ΣΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ-ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΠΑΡΑ ΤΑ ΕΜΠΟΜΠΟΥΝΗΤΑ, ΑΝΕΒΛΗΘΗ. ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΣ, Η ΒΡΟΧΗ.

—Ο καυρός έστρωσε πάλιν, έκτός άποπούτου σοκά.

—Σήμερα, κατά παλαιότατον έθιμον, άρχίζουν τα μπάνια εις τήν θάλασσαν.

—Εν τούτοις πάμπολλοι προηγήσαν εν προκειμένω θέσμενοι να κάμνουν «βουτιές» από τό το ύψους του έμιατοφράσου.

—Ο Πατριάρχης Σύνδεσμος, ο «Άγιος Στέφανος» έορτάζει σήμερι τήν έπείραν πανηγύριον του Ασφαλούς, πολλοί σύμπολται, έκτός των μελών του Συνδέσμου, θα έκδράμουν σήμερον εις τήν μαγευτικήν τοποθεσίαν, όπου ο ομίανος ναός.

—Ελάθονεν έπισταλόν άναγνώστου μας, όστις, μεταξυ άλλων άναφέρει:

—«Όπισθεν τό καφενέιο Τηγανιά υπήρχεν ή όδός 'Εντά τή μετονομασθείσα ή ή εις όδον Κλεισοφράς.

—Πρέπει να δοθή βραβείον εις τόν σκόνη τήν έμπνευσιν γιά τήν μετονομασίαν τής γιάτ' πράγματι ή όδός είναι εκλεισοφράς.

—Παρά τα διαβημάτά μας πρός τόν κ. Δήμαρχον και τήν Μηχανικήν ύπηρεσίαν δεν έπαύσαμε να έχωμεν άνάγκην έλικόπτερου γιά να έπικοινωνήωμεν με τήν όδον Λόκαλον που άπέχει 10—12 μέτρα.

—Όι περίοιοι είμεθα ύποχρεωμένοι να κάμνωμεν τόν γύρον τό τό κόμηλο μέχρις ότου δώ ή κάποιος λύσει, που δεν φαίνεται πιθανή, άπό συστήματα κώδ άναγνώσεως.

—Τό άπό τήν όδον έπεί:—Σε παρακαλούμε Λελέ, έγώ και ο Λάμπης να μάζε τραχούδες κάτι. Ξέρεις έξοδερρό ή Λελέ έχει μια θυμιάσιμα φωνή και τέχνη μεγάλη.

—Σε παρακαλώ και γώ Αντώνη να άφισης τις κολακείες—έσκασε η Λελέ με έλαφροκοκκινισμα. Έξ άλλου πως έρείς ότι ή έπιθυμία ή δική σου ταίριζε; και στην έρεξ; του κυρίου Λάμπη;

(Συνεχίζεται)

ΣΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Γ' άφιέρωμα της

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ρήμας, 1821, Πολίτης, Δραχύνος, Νιρβάνος, Ούρανης, Άγιος Όρες, Έπανηνα, Θεόκριτος, Ίωνας, Καίτης, Κάβος, Άνοιξη, κ.λ.

Εκαστον με δρ. 2

ΣΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ-ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΠΑΡΑ ΤΑ ΕΜΠΟΜΠΟΥΝΗΤΑ, ΑΝΕΒΛΗΘΗ. ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΣ, Η ΒΡΟΧΗ.

—Ο καυρός έστρωσε πάλιν, έκτός άποπούτου σοκά.

—Σήμερα, κατά παλαιότατον έθιμον, άρχίζουν τα μπάνια εις τήν θάλασσαν.

—Εν τούτοις πάμπολλοι προηγήσαν εν προκειμένω θέσμενοι να κάμνουν «βουτιές» από τό το ύψους του έμιατοφράσου.

—Ο Πατριάρχης Σύνδεσμος, ο «Άγιος Στέφανος» έορτάζει σήμερι τήν έπείραν πανηγύριον του Ασφαλούς, πολλοί σύμπολται, έκτός των μελών του Συνδέσμου, θα έκδράμουν σήμερον εις τήν μαγευτικήν τοποθεσίαν, όπου ο ομίανος ναός.

—Ελάθονεν έπισταλόν άναγνώστου μας, όστις, μεταξυ άλλων άναφέρει:

—«Όπισθεν τό καφενέιο Τηγανιά υπήρχεν ή όδός 'Εντά τή μετονομασθείσα ή ή εις όδον Κλεισοφράς.

—Πρέπει να δοθή βραβείον εις τόν σκόνη τήν έμπνευσιν γιά τήν μετονομασίαν τής γιάτ' πράγματι ή όδός είναι εκλεισοφράς.

—Παρά τα διαβημάτά μας πρός τόν κ. Δήμαρχον και τήν Μηχανικήν ύπηρεσίαν δεν έπαύσαμε να έχωμεν άνάγκην έλικόπτερου γιά να έπικοινωνήωμεν με τήν όδον Λόκαλον που άπέχει 10—12 μέτρα.

—Όι περίοιοι είμεθα ύποχρεωμένοι να κάμνωμεν τόν γύρον τό τό κόμηλο μέχρις ότου δώ ή κάποιος λύσει, που δεν φαίνεται πιθανή, άπό συστήματα κώδ άναγνώσεως.

—Τό άπό τήν όδον έπεί:—Σε παρακαλούμε Λελέ, έγώ και ο Λάμπης να μάζε τραχούδες κάτι. Ξέρεις έξοδερρό ή Λελέ έχει μια θυμιάσιμα φωνή και τέχνη μεγάλη.

—Σε παρακαλώ και γώ Αντώνη να άφισης τις κολακείες—έσκασε η Λελέ με έλαφροκοκκινισμα. Έξ άλλου πως έρείς ότι ή έπιθυμία ή δική σου ταίριζε; και στην έρεξ; του κυρίου Λάμπη;

(Συνεχίζεται)

ΣΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Γ' άφιέρωμα της

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ρήμας, 1821, Πολίτης, Δραχύνος, Νιρβάνος, Ούρανης, Άγιος Όρες, Έπανηνα, Θεόκριτος, Ίωνας, Καίτης, Κάβος, Άνοιξη, κ.λ.

Εκαστον με δρ. 2

ΣΤΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ-ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΑΝΤΙΔΙΑΒΡΩΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΤΙΚΟΝ

ΠΑΡΑ ΤΑ ΕΜΠΟΜΠΟΥΝΗΤΑ, ΑΝΕΒΛΗΘΗ. ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΣ, Η ΒΡΟΧΗ.

—Ο καυρός έστρωσε πάλιν, έκτός άποπούτου σοκά.

—Σήμερα, κατά παλαιότατον έθιμον, άρχίζουν τα μπάνια εις τήν θάλασσαν.

—Εν τούτοις πάμπολλοι προηγήσαν εν προκειμένω θέσμενοι να κάμνουν «βουτιές» από τό το ύψους του έμιατοφράσου.

—Ο Πατριάρχης Σύνδεσμος, ο «Άγιος Στέφανος» έορτάζει σήμερι τήν έπείραν πανηγύριον του Ασφαλούς, πολλοί σύμπολται, έκτός των μελών του Συνδέσμου, θα έκδράμουν σήμερον εις τήν μαγευτικήν τοποθεσίαν, όπου ο ομίανος ναός.

—Ελάθονεν έπισταλόν άναγνώστου μας, όστις, μεταξυ άλλων άναφέρει:

—«Όπισθεν τό καφενέιο Τηγανιά υπήρχεν ή όδός 'Εντά τή μετονομασθείσα ή ή εις όδον Κλεισοφράς.

—Πρέπει να δοθή βραβείον εις τόν σκόνη τήν έμπνευσιν γιά τήν μετονομασίαν τής γιάτ' πράγματι ή όδός είναι εκλεισοφράς.

—Παρά τα διαβημάτά μας πρός τόν κ. Δήμαρχον και τήν Μηχανικήν ύπηρεσίαν δεν έπαύσαμε να έχωμεν άνάγκην έλικόπτερου γιά να έπικοινωνήωμεν με τήν όδον Λόκαλον που άπέχει 10—12 μέτρα.

—Όι περίοιοι είμεθα ύποχρεωμένοι να κάμνωμεν τόν γύρον τό τό κόμηλο μέχρις ότου δώ ή κάποιος λύσει, που δεν φαίνεται πιθανή, άπό συστήματα κώδ άναγνώσεως.

—Τό άπό τήν όδον έπεί:—Σε παρακαλούμε Λελέ, έγώ και ο Λάμπης να μάζε τραχούδες κάτι. Ξέρεις έξοδερρό ή Λελέ έχει μια θυμιάσιμα φωνή και τέχνη μεγάλη.

—Σε παρακαλώ και γώ Αντώνη να άφισης τις κολακείες—έσκασε η Λελέ με έλαφροκοκκινισμα. Έξ άλλου πως έρείς ότι ή έπιθυμία ή δική σου ταίριζε; και στην έρεξ; του κυρίου Λάμπη;